

samostojne. Se že boji, da bi mu kje ne postali nezvesti. A njegov strah je prazen, so preveč neumni in zaslepljeni, da bi izpregledali. Mi bi samo radi vedeli, iz katerega fonda to jemlje, iz svojega vemo da ne, ker je sko pil. Najbrže iz prenapoljenih samostojnih korit kaj proč pade. Le to ni prav, da gre vse to iz žepov davko-plačevalcev.

Iz poglavja o slabostni vzgoji. Iz Selnice ob Dravi nam poročajo: Sel sem skozi Selnico proti falski elektrarni. Mimogrede povedano, falska elektrarna leži v Selnici, in je prav za prav selniška elektrarna. V Selnici vidim nabita dva lepaka. — Na enem se vabi na ples v korist šole, na drugem se vabi na šolsko prireditev v korist plesa. — po šolski prireditvi je ples. Selniški tenor je v burnih časih volitev zapel enačico: „Lepa stranka samostojna“, svetoval bi mu, naj sedaj zapoje drugo enačico: „Lepa vzgoja samostojna“; krajni šolski svet naj pa to novo enačico upelje tudi v šoli, gotovo jo bo selniško učitelstvo šolarje bolje naučilo, kakor cerkvene pesmi.

Tedenske novice.

Duh. vesti. V Mariboru je umrl g. Franjo Tomšič, karat na mariborski moški kaznišnici. Bil je duhovnik goriske škofje in rojen leta 1849. — Ket kaplan k Sv. Križu pri Skatini pride g. Franjo Vajda, duhovnik pljuškega minoritskega reda, ki je pa prevzel v našo škofjo.

Poročil se je dne 6. t. m. gospod Alojz iz Vičanec z gospičino Ivanka Pučko p. d. Zmikavčev iz Ključarovec. Obilo sreče mlademu paru.

Dva shoda naše stranke. V Kranj pri Mariboru preredi Slov. ljudska stranka v soboto, dne 11. februarja, ob 7. uri zvečer, politično-gospodarsko zborovanje. Shod se bo vršil v gostilni Prinčič (prej H. Hein), pri „Treh ribnikih“ Poročal bo tajnik Golob Somišljeniki, pridite! — Kama nica pri Mariboru. V nedeljo, 12. t. m., po rani sv. maši, se vrši v gostilni Hiter shod Slovenske ljudske stranke (Kmetijske zveze). Govoril bode tajnik Golob. Pristaši, udeležite se tega zborovanja!

Kukovčeve lmanice. Izvedeli smo iz zanesljivega vira, da lovijo liberalci podeželske obrtnike na posebno lmanico, ki se zove „Slovensko obrtno društvo.“ Vse naše somišljenike obrtnike prosimo, da vrnejo vsiljivcem ekoli Slov. obrtnega društva vse dopise, članarinske pristopnice itd. Naša obrtna organizacija je Obrtna zveza. V Mariboru šteje naša obrtna organizacija že nad 70 zavednih, krščansko-miselnih obrtnikov, ki so pekuzali liberalnemu Slovenskemu obrtnemu društvu hrbe. Ne nasledajte na delu lmanicam, ki jih razstavlja fahirani policademokrati našim obrtnikom. S svojim izkoriščevanjem so ti ljudje jasno dokazali, da ne zaslužijo nobenega zaupanja. Toliko vsem tisti obrtnikom, ki so prejeli od Slov. obrtnega društva kake dopise.

Vrednost našega denarja je zadnji čas zopet padla za nekaj tečajev, vendar upajo naši državotvorci, da si bo krona v Curihu zopet opomogla, ker so začeli stediti z denarjem in sicer pri vojnih dobičkarjih (invalidih), kojim že ta mesec sploh niso več dali pokojnine in ne doklad. Pri takem varčevanju od strani naše demokratske vlade si pač ne smemo kaj, da ne bi vzklikli: „Bog živí naše štedarje korit!“

Kar ni danes demokratsko je povprečno vse prevratno, kar je pa prevratno, je prav za prav samo demokratsko, zato, ker sami ne spoštujemo zakonov njihovega najnovejšega kova. Ministrstvo socialne politike, kjer sedi vendarle sam Zerjav, je izdalo naredbo, da se ima invalidom do končne rešitve tega vprašanja izplačevati še naprej pokojnina in dodatki, tudi če plačujejo letno 30 din. neposrednega davka. Za preveč izdane zneske se bi itak pozneje odtegnilo. Kako si pa gospodje demokraci v Lju bijani tolmačijo tovarišev naredbo, je razvidno iz ukinjenja pokojnine in dodatkov invalidom 1. februarja t. l. Pod demokratskim okriljem se obeta našim revežem še prav dobri časi.

Posnemajte jih! Vlada češkoslovaške republike je izdala naredbo, ki do-

loča, da dobe vsi tisti, ki so svoj čas oddali papirnate bankovce, na katerih so bili koliki, ozir. žigi ponarejeni odškodnino v znesku 50%. Kako je pa pri nas? Naš finančni minister molči kot grob o svojčas ljudstvu pri žigosanju odvzetih 20%, molči pa tudi o bankovcih, kojih žigi so bili ponarejeni. On sploh obijublja ali pa — molči.

O olajšavah pri davku in drugod za tiste, ki zidajo hiše, so razpravljali ministri. Zadržali smo to na kratko omenili v našem listu in sedaj nam že prihajajo vprašanja, kako in kaj je s temi olajšavami, ta in oni bi na splošno zidal in zato bi rad vedel, kdo mu bo olajšal neznošno davčno breme. — Ljudje božji, najprej ne smete prezreti, da o tem šele ministri razpravljajo, od ministrov do naroda je pa še zelo daleč. Ministri so že marsikoga lepega obetali in razpravljali, do naroda je prišlo pa vse kaj drugega. — Na primer: Če bereš vse, kar so že invalidom obetali in odražali, bi si lahko mislil, da so invalidi preskrbljeni in odpirani, da jim bolje kar biti ne more če si pa najbližjega invalida ogledaš, pa dobro vidiš razliko med — ministrsko „uredbo“ in resnico.

Z Wranglovcem v Jugoslaviji bi zamenjal rad marsikateri invalid, zato, ker za lenuhanje pač ni nihče tako dobro plačan, ko ti. Goljač, da bi lahko zid lomili, se ti potepajo s cigareto v ustih celi dan po Ptuj in okolici. V Strnišču pa toliko zanemarejene zemlje, ne bi lahko tam zaposlili teh gospodov kjer bi imeli obilo posla s izkopavanjem storov, ter bi si na tak način najlepše ubijali dolgčas, o katerem tožijo, da jih tako muči. — Naše koroške begunce je vlada razgnala Ruse pa pomnožila z došlim kontingentom tvarišev iz Egipta in Cipra. Ker so vsi zagrizeni caristi, imajo radi tega zelo dobro zavetišče pri nas. Saj se celo stric Pašič potegujejo za nje. Pa carja žalibog ni več, kaj zdaj; potrebno bi bilo, sedaj vprašati za svet boljševeke, kaj se naj z Wranglovcem zgodi, ko bodo naši državotvorci prišli do prepričanja, da je misel na povratek carjev samo blodnja teh „nebodijhtreba“.

Novice iz Selnice ob Dravi. Dne 6. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku blago gospo mamico Joželo Kuro Velikanska udeležba pri pogrebu je znak njene vsestranske priljubljenosti. Sorodnikom naše iskreno sožalje! Njej pa večno plačilo oustran grobal! Počivaj v miru, ljuba mati! — V elektrarni na Fali se je ponesrečil in utonil delavec Ivan Mihelazzi. Bil je zadnji internirani Italijan. Naj v miru počiva!

Jareninske novice. Slovesno so zapeli dne 6. t. m. naši Jareninski zvonovi ter zadnji hišici naši župniji naznanjali, da se danes vrši v Jareninski cerkvi izvanredna svečanost. Oprta na svoji zlati palci sta stopila v hram božji velespoštovani posestnik Ivan Sparl in njegova blaga žena Marija, da ponovita slovesno zakonsko obljubo, ki sta si jo dala pred 50 leti na ravno istem mestu. Zlatoporočena so spremljali veseli otroci, vnu ki in vnukinje in obilo drugega občinstva, ki je pač s tem pokazalo, kako spoštuje in ljubi zlatoporočeni par. Marsikatero oko se je zrosilo, ko je videlo, kako se ta starčka ginjena zahvaljujeta Vsemogočnemu za vse prejete dobrote v dolgih 50 letih zakona. Poročil ju je inbral sv. mašo stričnik zlatoporočencev. Dne 25. januarja se je tukaj poročil Jareninski župan in cerkveni ključar Franc Sparl z godč. Julko Lorber od Sv. Jakoba v Slov. gor. Neustrašenemu našemu bojevniku in zvestemu našemu pristašu najsrčnejše častitamo. Na gostiji se je na bralo za Jareninske in šentakobske zvonove 2000 K. Ob priliki godovnega dne Janeza Venger so njegovi prijatelji in godovnjak sam darovali za Jareninske zvonove 11400 K.

Za zajeto smrt. Občnski odbor na Dobri pri Celju je v svoji seji dne 5. svečana t. l. poslal na naš Jugoslovanski klub v Beogradu naslednjo resolucijo: Podpisani odbor presi vse poslance našega kluba, kakor tudi vseh drugih strank, kateri čutijo, ali vsaj pravijo, da čuti za kmeta, da vpliva z vsemi močmi na to, da se lovski zakon spremeni za enkrat vsaj toliko, da se zajec, ki je gotovo največji škodljivec vsah poljskih pridel-

kov, posebno pa sadnega drevja, ki je tudi dober vir dohodkov za kmetovalce, kateri se pečajo intenzivno s sadjarstvom, proglasi za splošnega škodljivca, katerega bi smel vsakdo in ob vsakem času pokončati. S tem bi bilo ustrezno nad vse upravičeni želji, ki je že splošna zahteva vseh kmetovalcev-sadjarjev. Vlada naj se zgane in ugodi tej upravičeni zahtevi stanu, ki je po vsem treznem prepričanju stebel države.

Zeni odsekal roko, sam pa je šel v vodo. V Kočevju sta živela v vednem prepriu med seboj zakonska Iv. ter Ivana König. Prepri so se potostriili, ker je začel mož laziti za 14 letno nezakonsko hčerko, katero je prinesla Ivana s seboj v zakon. Radi ljubosumnosti je odpravila žena svojo hčer od niše v službo. Ta ženinin korak je silno razburil moža, ki je začel ženi groziti z maščevanjem. — Dne 6. t. m. je res stopil zjutraj k posteli žene. Ko ga ta vpraša, kam se odpravlja, je lopnil po njej s sekuro. Odsekal ji je levo roko, jo ranil na glavi v prsih, nato pa je šel sam v vodo. Zeno so prepeljali v bolnico, moža pa so potegnili mrtvega iz vode.

Tat Viktor Lokot je pofatil v Oseku 880 dolarjev in 4000 din.

Zepna tatvina se je v zadnjem času močno razpasla po Zagrebu. Najbolj kradajo žeparji na tramvaju in po železnicah. Zadnje dni pa so si izbrali zagrebški žepni tatovi za svoja tatinska lovišča državne urade. Pred nekaj dnevi je davčni urad v Zagrebu prodajal posebne tiskovine za priznanje davka na poslovni promet. Ob tej priliki se je pred davčnim uradom kar trlo ljudi. Policija je urevala množice po vrsti, žepni tatovi pa so kradli na vse pretege. Veliko oseb je bilo okradenih. Enemu trgovcu je potegnil žepar listnico za 2000 K in v njej je bila tudi karta za kopalnišče. Tat je bil toliko drzen, da se je šel takoj kopat, ko je pregledal ukradeno listnico. Kopal z ukradeno kopalniško karto ga je izdala, da je prišel policiji v roke. V Zagrebu se že drži vsak za žep, ko stopa po ulici.

Tatvina državnega premoženja ima moze dolgo, skoraj nepregledno vrsto in tatovi se čisto značejo tudi v uradniških vrstah. Temu se pa ni čuditi ker je nadzorstvo od strani višjih sarajno pomanjkljivo in ker imajo o strankarskih sjetkah med uradništvo pr-stop tudi razni zelo nevarni pustolovci. — Za primer, da se take celo podpira, naj služi ta-le slučaj: Pri pošti v Beogradu je nastavljen kot uradnik neki Avramovič. Ta ukrade nekega dne neki aparat ter ga proda, načelnik ga pa ovadi radi tatvine. Po- le tega je, da se nepoštenega uradnika požene iz službe, čeravno bi spadal po pravem pod ključ, in tudi drugi uradi so o tem obveščeni, da ne bi se ke drugje vrinil. Mož pa ni v adregi, ima dobre prijatelje, ki so na visokih mestih. — in čez teden dni že ima novo službo — pri pošti v Skoplju. Tu so uradniki kar gledali, ko je enkrat prišel med nje. Vsi so poznali njegovo preteklost in tako se jim le zdelo ta nastavev nemogoča. Pa kaj ločeš Beograd je spregovoril in pri tem je ostalo. Avramoviču pa tatinski in nepošteni prsti tudi na novem mestu niso mirovali, začel je ponarejati orzojavne denarne nakaznice. Te nakaznice so se pošilale v Kumano- v in tu je njegov pač dvignil denar. Nazadnje so oba zalotili in obema so dali nalasč ali pa no naključju dovolj casa, da sta z denarjem vred mogla pobrisati na Bolgarsko. — Pa naj še kdo reče, da ta vrsta tatov nima dobro!

Tatvina v osebnem vlakcu. Trgovcu Jožetu Aligorju iz Sušaka je ukradel že ni tat med vožnjo od Zagreba do Bakra listnico za 6000 K ter dvema državnima srečkama.

Tolovaji so pa res že povsod. Beograško okrožno sodišče je obsodilo te dni tri, ki so bili v pogranični trupi, vojaški obmeni četi in sicer potporučnik Tomo Krstiča, narednika Petrovica in redova Jovanoviča — vsakega na 20 let težke ječe. Potporučnik Krstič je bil poveljnik ali kakor se po vojaški pravi komandir nekega voškega oddelka, narednik Petrovič je nadzoroval stražo, Jovanovič pa stražil, ko so zaprli sina bogatega trgovca Krausa in njegovega spremljevalca ba-

je radi sumljivih papirjev. Mlada človeka sta bila nekaj časa v zaporu in po, oručnik Krstič je vedel, da imata pri sebi veliko denarja, poklical je narednika Petroviča in redova Jovanoviča ki sta se mu zdela od vseh menda najbolj sposobna, ter jima začel tolmačiti, kako sta arestanta velika sovražnika naše države, špijona, tuja zalezla in bogzna kaj se vse in kako ima on od samega ministra zaupljivo povelje, naj obadva zelo sumljiva in nevarna človeka na tihem spravi na oni svet. Potporučnik je vojakoma to tako dobro razložil ali pa sta bila obadva za kaj takega prav bistre glave, da sta šla in — ubila zaprti dvojico, potporučnik je pa pobasal kot plen gotovino 400.000 K. Prvo beograško sodišče je samo Krstiča obsodilo na 20 let, vojaka pa oprostilo, češ, da sta ne dozna, ker sta spolnjevala zapoved višjega, drugo, višje sodišče je pa to razsodbo razveljavilo ter obsodilo vse tri — vsakega na 20 let težke ječe.

Nevaren razbojnik, ki se je znal dobro zatajiti, se je našel pred kratkem med kaznjenci kaznišnice v Topčideru pri Beogradu. Oblasti so namreč spoznale, da kaznjene z imenom Periša Radojevič, ki je pred nekaj meseci prišel sedet radi konjske tatvine za dobo dveh let, ni pravi, temveč, da je zelo nevaren pičec, eden najhujših razbojnikov cele Srbije. Ko je zločinec videl, da je v tesnih zankah, je to tudi priznal. Njegova preteklost je res zelo zanimiva in osvetljuje tudi razmere, ki vladajo v južnih krajih. Njegovo pravo ime je Petar Blagojevič, tolovaj in razbojnik že od leta 1916.

Prej je bil gojenec srbske podoficirske šole, doma je blizu Kragujevca. Ko so Srbi leta 1915 bežali iz Srbije, je zaostal, Avstrijci so ga uveli, potem pa zopet izpustili in vant se je udal ropu in tatvini. Ropal je vsepovprek Avstrijance in brate Srbe, tudi človeško kri je prelival. Po preobratu pa je svoj posel nadaljeval in da bi mu bilo to lažje, se je oblekel v uniformo srbskega kapetana in kot tak se je spuščal na rop tudi preko Save. Enkrat so ga v Vovodini ustavili, ko je „rekviriral“ na svojo roko, in med tem, ko so premišljevali, ali je pravi oficir ali ni, je popihal. Tudi v Srbiji so ga že enkrat držali, pa je utekel. Na njegovo glavo so razpisali visoko nagrado, pa vse zastoni, ta ropar je bil tako drzen, da je hodil celo v mesta, kakor hitro so ga pa izsledili, je izginil. Nazadnje ga je usoda zajela blizu Sabca, ko je kradel — konje. Če bi zvedeli, kdo da je, bi mu slaba predla, zato se pa potuhne ter žanarjem in sodniji v Sabcu reče, da je Periša Radojevič. Sodnja mu je verjela, ni menda prav nič povpraševala, če je to res in tako je prišel kot navaden konjski tat v zapor. Tu se je čutili zelo varnega in tudi z dvehletno kaznijo bi se bil sprijaznil že zaradi spremembe dolgoletnega hajdukovanja. Usoda pa je hotela drugače in sedaj so ga razkrili.

Huda zima nas ne grize samo v Sloveniji, ampak hud mraz je tudi v užutih pokrajinah naše kraljevine. Po Donavi in Savi plava toliko ledenih plošč da parobrodi ne morejo voziti.

Odločen nastop Amerike za razorožanje evropskih držav se kaže zlasti sedaj, ko se Angleži na vse krčplje trudijo, ka spravijo skupaj gospodarsko posvetovanje ali konferenco v Genov. Amerikanski predsednik pravi, da gospodarska posvetovanja nimajo pravega haska, dokler nekatere države do vratu tičijo v orožju, imenuje Francijo in Poljsko, Jugoslavijo je pa prezrl ali pozabil. Pravi tudi, da za Ameriko nima smisla, sodelovati pri tej konferenci, dokler se razorožitev v Evropi ne izvede.

Javna zahvala. Udruženje vojnih invalidov pokrajinski odbor v Mariboru se zahvaljuje podjetju Centra, izdelovalnica kemičnih produktov v Mariboru, za nakazan znesek.

Gospodarstvo.

Važnejši kmetijski opravi v mesecu februarja.

Vinarstvo.

Rigolanje za nove nasade se s tem mesecem navadno konča. V ugodnem vremenu se začne rez, pripravljajo se koli, preskrbi se material za vez, pregleda se vse škropljivice in

žveplalnike, slabe in poškodovane se da popraviti, preskrbimo se pravočasno z galico, žveplom, umetnim gnojem in žveplenoapneno brozgo. Popravi se vso staro in preskrbi novo orodje.

Kletarstvo.

S pretakanjem vina se moramo po žuriti. Pridno moramo zapolnjevati sod, ki se v tem času najbolj prazni o vsled mrzloste, katera povzroči zmanjšanje tekočine.

Poljedelstvo.

Pri ugodnem vremenu pripravljamo konec mesca že polje za setev lana in ovs, vozimo gnoj in orjemo. — Snažiti moramo odvodne jarke na poljih in travnikih ter vinogradih. Naprava komposta. Pregledamo in popravimo vso gospodarsko orodje: pluge, brane, grablje, vile, kose itd.

Sadjarstvo.

Snaženje in redčenje sadnega drevja, do konca mesca režemo še cepiče. Pritlikovce pri zidu močno založimo s snegom, da jim tako pripravimo vlažgo. Gnojenje pod drevesno krono z gnojem in gnojnico.

Vrtnarstvo.

Sejemo v tople grede solato, špizačo in drugo. Naprava toplih gred in vrtnih potov.

Hmeljarstvo.

Začne se konec mesca obrezovati stare nasade in saditi nove. Gnojenje

Stroški za oral vinograda.

Ker se mi zdi račun obdelovalnih stroškov enega oralnega vinograda kakor piše g. Robert Košar v „Slov. Gospodarju“ z dne 2. jan. 1922 nepopoln za torej hočem podpisani dodati še nekatera točnejša pojasnila, kajti davčne oblasti so natančne, zato je mora biti tudi davkoplačevalec natančen.

Gospod Košar je navedel le stroške obdelovanja enega oralnega vinograda; ne pa tudi dohodke, to je množino pridelanega vina. To pa ne zadoštuje davčni oblasti kakor tudi ne podvrženem dohodnine.

Nekateri posejanci bodo prijavihi na oralni vinograd 5 polovnjakov vina; drugi pa celo 9 polovnjakov. — Kajti prijavitelj mora vsak celo pridela no množino vina sicer ima s troke pri prodaji; kajti vsako prodano množino mora priložiti finančni kontrolni.

Kaj pa potem, ako prodana množina preseže preje prijavljeno?

Torej prijava mora biti točna! — Kaj pa zdaj? Eden je prijavil 5 polovnjakov na oral, drugi pa 9. — Kaj bo potem rekla davčna oblast k temu? — Komu bo verjela?

Da se pa ta reč pojasni da je v resnici tudi to res ni mogoče, da ima ta oralni vinogradnik prav, hočem tukaj napisati nekako pojasnilo oziroma dopolnilo k članku g. Košarja.

Da je en vinograd pridelal res le 5 polovnjakov na oral drugi pa 9, leže vzroki v tem le: Oni vinogradnik, ki je pridelal 9 polovnjakov ima gosto nasajeni vinograd — ima močno trsje (tako, da ima vsak trs še en kolen šparon).

Na ta način se je tudi število trsov pomnožilo za enkrat. Kaj pa sledi iz tega pri napovedi dohodkov in stroškov? To, da so bili poleg tega tudi stroški večji in ne samo pridelek. Na primer: potrebovalo se je enkrat toliko galice, enkrat toliko žvepla, enkrat toliko snovi za vez, enkrat toliko delavcev za plet in vez, enkrat toliko delavcev za prikrajšanje vrhov enkrat toliko delavcev za stavljenje kolja pri viharju in spomladi, enkrat toliko bračev, brentarjev in prekratjev, ki vendar tudi niso zastoj. Imeti mora tudi več posode na razpolago. K temu še pa pride tudi enkratna množina kolja.

Tudi v tem bi pripomnil, da je g. Košar preračunal pri enem oralu veliko premalo kolja za t. racionalno obdelovani vinograd. Recimo, vinograd podpisane ima n. pr. 6000 trsja (en oral) tako treba 6000 kolja. En kol pa ne drži delj, ako ni impregniran (kar pa gospod Košar tudi ni navedel med stroške) k večjemu 5—6 let. Torej mora biti vsako leto najmanj 1000 novega kolja kot nadomestilo ako hoče da lepega dne ne stoji vinograd brez kolja.

Tisti vinogradnik, ki je napovedal da pridelal 9 polovnjakov mora tudi

bolj gnojiti, sicer bi mu ne bilo mogoče tudi toliko pridelati, in posledica tega so tudi večji stroški.

Pripomnil bi tudi, da je za prvo kop 30 delavcev na en oral premalo računano, v vinogradu ormoške občine v Vinskem vrhu porabijo se je na šest oralov 215 delavcev; pri tam pa bodi omenjeno, da so tam redi na 125 cm med tem, ko je v onem vinogradu, ki donaša 9 polovnjakov na 100 cm en red.

Bodimo natančni ker je tudi davčna oblast natančna! To naj služi kot dodatek k članku g. Košar vsem onim, ki so potrjeni dohodninski na poveri; kakor tudi davčnim oblastvom, ki preračunavajo dohodke.

Ivan Stajnik, Sv. Miklavž pri Ormožu.

* Opomba uredništva: Gornji članek je odgovor na članek g. Roberta Košarja, ki je bil nedavno objavljen v našem listu.

Modra galica.

Od raznih strani smo slišali, da primanjkuje baje Kmetijski družbi modra galica in da tudi tisti naročevalci, ki so zamudili prvi kratek rok, do 10. decembra 1921, galice sploh več ne dobe ali pa samo po zelo visokih cenah. Ker je galica za naše vinogradnike življenska potreba in ker iz gospodarskega stališča ni vse eno, ali plačujejo naši vinogradniki galico po 22—24 K ali po 32—34 K smo prišli, da posvetimo temu važnemu gospodarskemu vprašanju vso pozornost. Gre za milijonske svote.

Naši kmetovalci so dosedaj naročevali skoraj vso galico pri Kmetijski družbi, ki jim je vedno nudila zadostno množino po tržnih cenah. Organizacija naročil, dobava, in razdeljevanje do slehernega vinogradnika in zadnjega kilograma je funkcionirala popolno. Ako bi se pa sedaj dobava galice od Kmetijske družbe iz kakega vzroka koli ustavila, bi nastalo med narodom upravičeno ogorčenje, ki ne bi bilo v prid ugledu starodavne Kmetijske družbe in bi koristila samo žepu naših spekulantov in veržnikov, ki bi izrabljajoč ta položaj, potirali tržne cene galice na 40 K in še višje ker se jim ne bi bilo treba bati poštetne in solidne konkurence od strani družbe. Največjo škodo pa bi trpel zopet naši vinogradniki, kojih dobra četrtina še nima galice, ker so ali prezrli prvi rok, ali pa začetkom decembra še niso imeli denarja, vsled neprodanega vina in ker si nihče misliti niso mogli, da bi jih družba pustila na cedilu v tako važnem gospodarskem vprašanju, posebno, ker je znano vsem, da je novi odbor Kmetijske družbe prevzel pred nekaterimi meseci od starega odbora nad 50 vagonov galice po nizki ceni 18—20 K, koja množina bi popolnoma zadoslovala za letošnje potrebe.

Naše ljudstvo je zbegano: ne ve, ali bi se naročilo galico pri podružni ci ali ne, ali dobi, kaj, ali nič ali dobi po isti ceni kakor prvi naročniki ali dražje. Zato smo primorani vprašati slavno Kmetijsko družbo za Slovenijo, sledeče:

1. Ali se ima galico na razpolago ali ne.
2. Po kateri ceni se razprodaja.
3. Ali se bode družba ozirala tudi na poznejša naročila svojih udov, ki so zamudili prvi rok.
4. Ali dobijo ti udje galico po isti ceni kakor drugi.
5. Če galice res ne bi bilo več na razpolago, kam se je prodala stara zaloga, kedaj, komu in po kateri ceni.

V interesu dobre stvari prosimo, nujno jasnega odgovora! Naši odbor nik v Kmetijski družbi, pa naj posvetijo modri galici posebno paznost, da ne bodo sokrivi sedanjega — gospodarskega.

Pretakanje vina.

Kdor se svojega vina ni pretočil, naj to nemudoma stori. Najbolši čas za prvo pretakanje je od Božiča do Svečnice. Močna vina pretakamo pozneje, slaba preje. Bistvo pretakanja obstoi v tem, da ločimo vino od drož. V drožah so ostanki od kvasnih gljiv. Znaštvono je najboljši čas za pretakanje tedaj, ko so te gljivice porabile

že eno tretino od svojega lastnega trupla. Gljivice se vsedejo z droži vred po dokončanem vrenju na dno sode. Ko jim začne primanjkovati sladkorja, katerega spreminjajo v alkohol in kateri je za njihovo življenje neobhodno potreben, živijo se one od lastnega života. Ta obstoi v glavnem iz snovi zvane „glicogen.“ Tudi pri tem povzivanju lastnega života odpade nekaj na vino in se torej vino še bogati na alkoholu in drugih sestavinah. Če pa pustimo vino predolgo na drožah, tako da porabi gljivice že več nego polovico lastnega trupla in takorekoč gladu pomrejo začne gniti in nam vino skaljo. Pri prvem pretakanju grem nam v zgubo do 10% vina. Pri letošnjih močnih vinih se s pretakanjem ni se nikam mudilo, a vendar ga moramo pretočiti, predno bo nastalo topleje vreme. Drugič pretakamo najmanj 6 tednov po prvem pretakanju in tretjič preda ali takoj po irgatvi. Mnogokje se pretaka samo po dvakrat, ravnamo se po prvim, čim bolj je ono čisto, tem manj ga je treba pretakati. Tudi trda, to je, na vinski kislini in čreslovini bogata vina (črnina) ni treba tolikokrat pretakati.

Prijava vinskega pridelka in kupljenega vina. Poroča se nam, da je ministarstvo za finance odredilo, da so proizvajalci vina v Sloveniji zavezani v roku 10 dni od dneva, ko so izprešali vino, prijaviti pridobljeno količino vina finančni kontrolni. Proizvajalci vina, ki opuste to prijavo, kakor tudi oni, ki ne prijavijo finančni kontrolni prodane količine vina pred prodajo kupeu, se kaznujejo radi prestopka zoper red po čl. 85 troš. pravilnik (kazen 100 din. in ob vsaki ponovitvi 300 din.). Kupei vina pa, ki ne prijavijo kupljene količine vina pristojnemu oblastvu, pri katerem je plačati trošarino (oddelku finančne kontrole), se smatrajo za uhlapce in so podvrženi kazni iz člena 77 troš. prav. Ta kazen znaša, razen redne trošarine in zaplembe blaga 5—10kratni znesek pri krajsane trošarine.

Kako zamašiš sod, ki moči? Vinogradnik nam piše: Iz osebnega izkustva mi je znano še eno sredstvo, kako naglo in poceni zamašiti sod, ki toči. Vinski kamen se stolče v prah. temu se pridene ravno foliko gasnega gajna. oboje se dobro zmeša, sod dc sulega obrise in s to zmesjo zamaže. To delo se pa mora naglo izvršiti, ker se ta zmes hitro strdi.

Vinski sodi, ki so bili dolgo prazni in večkrat žveplani, vsebujejo veliko množino žveplene kisline, ki se od žveplanja v lesu nabrala. Ako se vlije v tak sod vinski mošt, se žveplena kalina razkroji, vino dobi grdokus in vre jako po malem. Take sode je treba teden dni pred branjem s čistim vodo napolniti, da se žveplena kislina odtoji in z vodo izlije.

Rezanje cepičev. Za rezanje cepičev je najpripravlnejši čas januar in februar. Cepiče shranimo v kleti, potaknjene v viažen pesek. Suho izgledajoče cepiče preiskusimo ako so se porabni na ta način, da jih prirežemo na novo, pritiskemo skorjo z nohom proti lesu in pogledamo, če se pojavi pod pritiskom drevesni sok, kar poznamo, ako postane tam vlažno in zadoni cepič pod pritiskom mestom temnejše barvo. Vodeni poganjki so za cepiče neporabni. Jemljimo cepiče vedno od že rodečih dreves.

Cepilni vosek.

Skoro vsak slovenski sadjar je izvežban v najenostavnejšem spomladanskem cepljenju na razkol, velika večina pa si je prisvojila tudi že vse druge načine. Pri spomladanskem cepljenju se morajo, kakor znano, vse rane dobro zamazati. Cepiljarji, kateri uporabljajo v ta namen ilovico, vejo, kako je ta nezanesljiva, ker razpoka in kako nerodno je opravilo ž njo. Zato so pa skoro vsi cepiljarji uporabljali zadnja leta pred vojno cepilni vosek. Tekom vojske in po vojni ko je vsega primanjkovalo, morali so, hočeš nočeš, zopet poseči po ilovici. Zadnji čas se cepilni vosek zopet dobi, toda cena 200 K za kilogram, kar se zahteva, je na vsak način pretirana. Podamo vam, slovenski sadjarji tukaj navodilo, po katerem si zamorete z malenkostimi stroški sami napraviti cepilni vosek. Za to potrebujemo smolo, vosek in za mrzlo

tekoči vosek še špirit in če mogoče par žlic lanenega ali kakršnega olja. Smolo si lahko sami naberejo ali pa si jo za mal denar kupimo v trgovini. Razstopimo jo v kaki slabi posodi in precedimo, da odstranimo vse nesnažnosti. Tako osnaženo zopet raztopimo, in dodamo osmi del voska: n. pr. če je smole 2 kg dodamo ¼ kg voska. Tu lahko vzamemo ostanke od sveč ali pa si čistimo čebelne vosčine, ako nam ni mogoče dobiti čistega voska. Toplo tekoč cepilni vosek je s tem gotov. Predno ga rabimo, moramo ga segreti toliko, da se da mazati, nikakor pa ne sme biti tako vroč, da bi škodoval skoz to drevesni koži ali cepiču.

Veliko bolj enostavno delo imamo z mrzlotekočim voskom, ki si ga iz toplo tekočega napravimo na ta način, da dodamo razstopljeni smoli in vosku ko se je že precej ohladil, šesti del špirta in sicer denaturiranega špirta, ki se rabi za kuho. Dokler je še zmes smole in voska vroča, špirta ne smemo dodati, ker bi nam sicer vse šlo čez posodo in špirt izhlapek. Dobro je, ako dodamo še par žlic lanenega ali kakega drugega olja, ker je tak cepilni vosek bolj mazljiv. Ako bi bil mrzlo tekoči vosek še pretrd, ga vnovič malo pogrejemo in dodamo še nekaj špirta. Mrzlotekoči vosek lahko za cepljenje uporabljamo vsak čas, brez da bi ga pogreli.

V gredah, sadovnjakih in drugod dela klica škodo. Če vprašas, kako bi to gubo odpravil, ti vsakdo kaj drugega svetuje. Poskusiš, ali kmalu se prejričaš, da si opravljal prazno delo. Edino sredstvo, se tega škodljivca znečiti, je zastrupenje z mišnico. V to svrhu prerežeš mrkevco po dolgem in potrosiš sečni ploskvi z na prah stolčeno mišnico. Oba polovici mrkevce zvežeš in položiš v luknjo — kjer si krtico zapazil ter pokriješ z zemljo. Na ta način boš tudi odpravil miši in podgane, če vzameš namesto mrkevce testo ali meso. Kjer pa to radi domačih živali ne kaže, delaš tako: Velik pisker napolniš na tri četrtine z vodo in njo pokriješ z na kratko zrezano slamo. Na slamo položiš kosček debelega papirja in na tega kruh, ali meso ali kaj drugega, kar tem nadležnim podavcem diši. Pisker postaviš na temen prostor in nasloniš na njeza deskico. Miš ali podgana pride in voha na dobrega, skoči v pisker in v svoj grob. Podgane in miši pokončaš je tudi na ta način mogoče, da zmešaš suh gips, ki je dobro zmlat, s sladkorjem. To zmes spraviš v malih kupcih na prostor, kjer si te živalice zapazil. V bližini postaviš posodo z vodo, živali žrejo in poginejo, ker ta zavžiti gips v želodecu vtrdne.

Snaženje in redčenje sadnega drevja. Čas za to opravilo se približuje. Kakor hitro bo izgini iz drevja sneg, bomo lahko šli na to važno delo. Pripravimo si sedaj že skarje, zaglice, lestve itd., da bomo lahko šli ob primernem času takoj na delo.

Meh po travnikih pokončaš, ako ga pot osiš v jeseni s pepelom iz drv ali z živim apnom, ki je v prah razpuščil, najbolje pa z zeleno galico. — Napraviv 100delstveno raztopino, to je, raztopiš v 1 litru vode 100 gramov zelene galice, in poškroliš močno s škroplnikom trato. Če pa je večja površina travnika z melom zaraščena, bi bila porata časa, ko bi se zelena galica v obliki raztopine porabila. V tem slučaju je bolj pripravno, zeleno galico zdrobljeno na prah trositi in sicer na 1 kvadratski meter 10 do 15 gramov. Učinek zelene galice se hitro pokaže. Meh postane črn in se posuši, trava pa ostane nepoškodovana.

Cene poljskim pridelkom. V Novem Sadu stane koruza baška nova 1183 K, banatska nova v Bečkereku 1165 K, banatska kikindsko okrožje K 1170, fižol bel nov 1160 K, moka štev. 0 z vrečami 2100 K, moka za kuho K 2000 K, krušna moka 1850 K, krm. lina 1050 K, v Sremsu stane moka nularca 2100 K, moka za kuho 2000 K, krušna moka z vrečami v Osijeku 1660 K, pšenični otro i z vrečami 805 K. Promet vsled pomanjkanja železniških voz in premoga zelo oviran, za oves, ječmen in rž sploh ni bilo nastavljenih nobenih cen. Cene naraščajo, kajti poraševanje postaja vsak dan bolj živahnno, zlasti poraševanje po masti, ki stane v Bački 7200 K, je jako ži-

želno. Vsa znamenja kažejo, da bodo cene še naraščale.

Cene na beograjskem trgu. V soboto, dne 28. januarja, sem si ogledal mali beograjski trg za živila na voglu Studeničke ulice in Malog Piaaa. Zanimale so me cene različnih živilom. Mesarji imajo še dokaj snažne „štane.“ Mesa je cele kupe. Govedina stane 8-10 dinarjev. Svinjsko meso 12-15 K. Speh 40-44 D. Telalina 8 do 10 D. Jajo pripeljejo na trg cele vozove in zaboje. Cena jajo dne 28. januarja je bila 1½ do 2 D. Krompirja je bilo zelo malo in je stal kg 2½ do 3 din. Kislo zelje kg 4 D, kisl. repa 3 din., tabolka 3-6 D, čebula 4-7 D. Orehi 7-10 D. Mleko liter 3-4 D. Smetana liter 12-14 D. Surovo maslo 32 do 40 D. Sira je cele košare na trgu in stane 1 kg 10-12 D. Perutnine vseh vrst je bilo silno veliko na trgu, žive ter mrtve. Debela piščeta par 30 do 40 D. Sočiva pripeljejo okoliški seljaki-vrtnarji cele vozove in sicer: solate, kolenabe, pese, korenja, peteršilja, glav-natega zelja itd. Glava zelja stane 8 do 12 D. Fižol stane 1 kg 4 D, koru-za 3 D, koruzna moka 4 D. — Iz teh cen je razvidno, da so cene v Belgradu višje nego v Mariboru. Prihodnjie si bom ogledal glavno beograjsko tr-žišče na Kalimegdanu in bom poro-čal. Zivinski sejem se vrši vsako sredo v bližini poljedelskega ministr-siva. Tudi tega si ogledam. — F. Z.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zatu je bilo v zadnjem času zopet neko-liko bolj živahno. Cene so se gibale med 3000 do 3500 K za 50 kg. Tudi na deželi je bilo nekaj hmelja pokup-ljenega. Hmeljska kupčija se bo dvig-nila, kajti od dne 1. februarja nadalje je uvoz hmelja iz Čehoslovaške v ce-lo Nemčijo zopet popolnoma prost.

Lesni trg.

Pred dobrimi tremi tedni je bilo videti, da se bo položaj na lesnem trgu v toliko izboljšal, da bo mogoče doseči cene, ki bi bile primerne da-nasnjemu položaju, današnjim delav-skim cenam in današnjim stroškom. Cene so se dvignile v kratkem času za prilično 40% pri vseh vrstah lesa, in ker je bilo vsled lanske suše in pomanjkanja lesa, povpraševanje po lesu večje kakor ponudbe, dalje, ker je bilo pričakovati, da se vsled ostre in dolgotrajne zime zaloge se ne bo-žejo v tako kratkem času povečale, je bilo pričakovati, da se bodo cene le-su še bolj dvignile.

Toda zmotil se je, kdor je tako računl, če že ne popolnoma, pa vsaj deloma. Res je, da se lahko dosežejo cene, kakor 850-900 K za tesan les, in 1700-1800 K za rezan les, ali sa-mo pod pogojem, če se prodajalec po-sreči odposlati les v razmeroma krat-kem času, kar pa je vsled pomanjkan-ja vagonov v 99 slučajih nemogoče. — Nakladalec je primoran čakati v mno-gih slučajih na vagono po cel mesec in še več, predno se mu posreči do-biti enega. Med tem časom pa je mo-goče kupec že razveljaviti pogodbo, ali pa, kar je najlepše, žel. ravnateljstvo blagovni svetovati lesnim trgovcem in producentom, da nakladajo drva in drug les v polelnem času. Ta na-svet je poslalo zagrebško žel. ravnat-eljstvo trgovski zbornici meseca ja-nuarja 1922, to je v najhujši zimi. In pravijo, da so pri zagrebškem rav-nateljstvu najzmožnejši železničarji v celi Jugoslaviji. Ne vem, ali je to pri-pisovati neumnosti ali hudobiji, goto-vo pa dotični gospod, ki je postal ta nasvet trgovski zbornici, ni pomislil, da 90 odstotkov prebivalcev v Jugo-slaviji ni v tako prijetnem položaju, kakor oni, da bi si nabavil pri današ-njih cenah drva za celo leto naprej, še manje pa, da bi sedeli v tako za-kuženih sobah, da bi od vročine kar aijali, kakor storiijo gospodje pri železniškem ravnateljstvu, o čemur se vsakdo lahko prepriča, ki ima enkrat opraviti kaj pri ravnateljstvu.

Ako to pomislim, sem popolnoma upravičen mnenja, da so različne železniške konference za povzdigo pro-meta, o kojih smo čitali po časopisih, samo farbarija in v to svrhu, da do-bivajo različni „veščaki“ masno dne-vnico. Drugače si namreč ne morem razlagati dejstva, da stoje na različ-nih postajah na tisoče praznih vago-nov, ki čakajo, da pridejo na vrsto pri nakladanju premoga. Ti železniški

„veščaki“ ne vejo, da trpi izgubo železnica in država, ako tečejo vagoni na primer iz Dravograda v Trbovlje prazni. Med tem, ko bi lahko šekli do Maribora polni drv. In kaj pa de-lajo gospodje v oddelku za razdelje-vanje vagonov? Ali ti gospodje nima-jo toliko časa, da bi se informirali, koliko vagonov rabijo dnevno Trbov-lje, da ne bi prazni vagoni čakali po nepotrebnem nakladanja s premogom!

In kje pa so vagoni, ki jih je do-bila Jugoslavija kot vojno odškodni-no od Nemčije? Menda ti vagoni sto jijo kje na Hrvaškem ali pa še bolj južno in čakajo tistega časa, ko bo-dejo popolnoma zarjaveli, kakor se to sedaj dogaja z onimi, ki že čakajo po-pravila skoro 4 leta. Kaj ne gospodje, to je vzorna organizacija! In to spa-da tudi k vzorni organizaciji, če mo-rajjo v delavnici južne železnice od-viti na stopnjicah osebnega vagona vijak, da s tem vijakom spravijo v red stroj vsaj v toliko, da se lahko odpelje s prvim vlakom!

Potem pa ti gospodje govorijo, da je treba naš izvoz zvišati, da se s tem popravi naša valuta. Gospodje pri železnici, ne govorite, kaj je treba trgovcem storiti, temveč dajte jim možnost, da bodo zvišali izvoz, pri katerem zavzema v Jugoslaviji brez dvoma najvažnejšo mesto les, in pomagano ne bo samo trgovcem, in v veliki meri državi, temveč tudi vam. Zato pa je treba malo več pameti ali pa vsaj vestnega opravljanja službe, treba je več misliti in manje govoriti in konferirati in vleči mastne dijete.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 300, francoski frank stane 25,75 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 4-4½, za 100 čehoslovaških K 570-577, za 100 nemških mark 152 in za 100 laških lir 1420-1435 jugoslov. kron. V Curihu znaša vrednost naše krome 1,65 centima. Od zadnjega po-ročila je vrednost našega denarja os-tala nespremenjena.

Previdni ljudje iščejo vedno pri kupovanju najbolj zanesljiv in zmoini vreclec. Popolno zaupanje zasluži sve-tovnoz nana eksportna tvrdka H. Sutt-ner, Ljubljana št. 992, od katere ura uživajo svetovni glas, ker vsaka Sutt-nerjeva ura, tudi najcenejša ima za-nesljivi dober stroj. Ta tvrdka ima ve-liko zalogo verižic, prstanov, raznih predmetov iz zlata in srebra in dru-

Prireditve.

Maribor. V nedeljo, dne 12. t. m., priredi SKSZ s sodelovanjem di-jaštva točno ob 11. uri v plavarski ulici št. 4 Medvedovo šaloigro „Na o-gledih“ Med odmorom poje mešan zbor, Predprodaja vstopnic v Cirilovi tiskarni. Pridite v obilnem številu. — Odbor.

Maribor. „Repoštev“, čarobno burao v petih dejanjih, vprizori Mla-deniška Marijina družba pri frančiš-kanih v nedeljo, dne 12. februarja, ob pol 5 uri popoldne v Narodnem domu. V odmorih svira krčevinska godba na pihala. Preplačila za nove zvonove se hvaležno sprejemajo.

Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 19. februarja t. l. priredi tukajšnje ka-toliško bralno društvo pri Annušu ve-lezanimivo burko „Zablon.“ Po igri priredi gostilničarka veselico. Vsi pri-jatelji smeha in poštene zabave prav uljudno vabljeni. Začetek ob 3. uri po-poldne.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nede-o, dne 12. februarja, bo po rani službi božji občni zbor našega Katol. slovenskega izobraževalnega društva. Pridite vsi prijatelji in prijateljice o-mike in izobrazbe!

V Št. Joštu na Kozjaku se vr-ši v nedeljo, dne 19. svečana, ob eni uri popoldne, v prostorih cerkvene go-stilne dr. Krekova ljudska veseloigra „Pravica se je izkazala“ s petjem in kratkim podukom o velikem pomenu ljudskih iger. Nastopajo naši vrli mo-žje in fantje. Vsi, ki ljubite poštene veselje, pridite, da se enkrat prav od srca nasmehate, pri tem si pa marsi-kak lep nauk za življenje pridobite Na veselo svidenje!

Dopisi.

Sv. Peter pri Mariboru. Vsem sa-mostojnim kumom in stricem od soln-čne Vrtojbe do fužnega St. Ilja, od Gruševskega vrha pa tje dol do Beo-

grada naznanjamo pretresljivo vest, da je dne 25. januarja t. l. po kratkem življenju enega leta in še nekaj pre-minuta naša preljuba, toliko obetajoča hčerka Zelenka pl. Samostojna. — To žalostno vest je potrdil njen ožji sorodnik trčovski Tunek dne 29. jan. v sobi izobraževalnega društva „Ska-la“. Njeni sorodniki in demokratiški-do brotniki točijo solze grenke žalosti, ker je vkljub vsem mastnim žavbam, vkljub bivšima socialdemokratoma, ki sta prisostvovala njeni smrti, niso mogli pomagati. Ni je več. Znjo pa so tudi minuli vsi zlači čast, ko so samostojni strici fardali ljudi s praz-nimi obljubami. Sedaj so jih Sentpe-terčani obsodili in pod to kruto ob-sodba je mrknila „naša Samostojna stranka.“ Hudomušneži trdijo, da je bila zastrupljena z nemčursko krvjo, drugi zopet pravijo, da je bila preveč lažnjiva, tretji pa govorijo, da je vsik dar slabo znamenje, če ima kak po-licajdemokrat prste poleg. Vsi ti trije vzroki so povzročili, da je Samostoj-na poginila. Upamo, da bo spala več la večno spanje. Taisjo želimo tudi „njenim zelenim sestricam“ po drugih občinah. „Kmetijski list nas zmerja za linavce, pa niti on sam ne varjame, do bi edino našo kimanje povzročilo likvidacijo Samostojne, ampak vzroki so drugi. Glavni vzrok je, da Samo-stojna nikoli ni bila in nikoli ne bo kmetijska stranka, temveč je le stran-ka bivših nemčurjev, vojnihi dobič-karjev, in podobnih agrarcev. Njen varuh pa je policajdemokratska tetka. Taka stranka pa je obsojena na smrt že pri svojem rojstvu. Teško je najti stranko, ki bi v tako kratkem času povzročila slovenskemu narodu toliko gorja in sramote, kakor je to storila Samostojna. Janičar je hujši od Tur-čina — v teh besedah je obsodba Sa-mostojne. Toda, kakor je morala pre-nehati pri nas Samostojna, ista usoda jo bo prej ali slej doletela tudi dru-god. Samostojne kuge, lakote in voj-ske nas reši, o Gospod! — Sentpeter-ski kimovec.

Jarenina. Pri nas sta v nedeljo dne 29. januarja t. l. sklicala občni zbor samostojnežev znani Lipovšekov Tonček in Konrad Bruss, na katerem so tudi izvolili nov odbor, kajti razen dveh je odstopil ves poprejšnji odbor in se pridružil naši krščanski Sloven-ski kmetijski zvezi. Tega sestanka se ni udeležil morda samostojni general Mrmolja, kaj se, mož si ne upa več v Jarenino, zato je pa postal semkaj — svoje plačane agente reševati „zeleno drevo“, s katerim jo bo moral kmalu popihati nazaj dol v Vrtojbo, s seboj pa ne vaze svoje črešnje, peteršilj, kumarce in šture. Ta sestanek samo-stojnežev je bila verna slika te propa-

dle in propadajoče stranke, kajni ude-ležni so se ga Plisarov Žumek, kate-rega e postavlil Lipovšekov Tonček za predsednika, to je tisti bivši „ober-socialdemokrat“, nadalje znani Ferk J., trgovec na Pesniškem dvoru, Hazl iz Vukovskega, saj ga poznate prav dobro, Santel iz Vukovskega in še par drugih, torej razven enega sami taki, katerih še nikdo ni nikoli videl v ka-ki cerkvi, pač pa poprej na vsakem shodu stajerčijancev, sedaj pa na vsa-kem shodu samostojnežev, Zivela Mr-moljeva pisana družba!

Sv. Jakob v Slov. gor. Fužne smo žuboval 21. januarja, ko smo ime-li pri naši larni cerkvi dve krsti vštric postavljeni. Spremili smo k večnemu počitku zraven gospe Julje Lorber iz Hlapja, tudi dokaj priljub-ljeno mater Alojzijo Sekol iz Kušen-ka, ki je umrla po mučnem trpljenju. Nobeno oko ni bilo suho, ko sta se po mikale dve, z lepimi venci okrašeni krsti na naš mirodvor. Ker druge po-moči naša mati ne potrebuje več, za-to kvaležen spomin v molitvi in veselo svidenje nad zvezdami.

Sv. Jurij v Slov. gor. Dne 24. ja-nuarja se je poročil naš vrli somiš-ljenak Janez Rožman, župan v Spod Gasteraju, z Antonijo Markušovo. Na svatbi so zbrali anovski in Santjurski gostje 480 K za naše bralno društvo. Mlademu paru vso srečo, darovalcem pa iskrena hvala!

Sv. Jurij v Slov. gor. Na gostiji Senekovič-Cep-Bauman v Partinju so zbrali veseli svate za naše bralno društvo 255 K. Tudi godci so se izka-zali. Obema novoročenima paroma obilo sreče, vsem gostom pa prisrčni Bog plati!

Marija Gradec pri Laškem. Re-solucija, sklenjena pri seji občinskega odbora občine Marija Gradec pri Laš-kem v seji dne 5. februarja 1922. 1. Občinski odbor občine Marija Gra-dec najodločneje ugovarja proti skle-pu višjega šolskega sveta v Ljublja-ni, v katerem se je sklenilo, da se odpravijo vse šolarske mase razven ob državnih praznikih in da otrokom ni treba obiskovati verskega poduka v šoli. Podpisani občinski odbor smat-ra dotični sklep višjega šolskega sve-ta za naše ljudstvo žaljiv in zahteva, da se prekliče. 2. Odločno ugovarja-mo proti vladnemu učnemu načrtu, ka-tereza smatramo za naše ljudstvo žal-jivega. Zahtevamo, da mora vsa vzgo-ja v šoli sloveti na verski podlagi. Nadalje zahtevamo, da se mora poduk vršiti le v materinem jeziku, to je pri nas, slovenskem jeziku. Zahtevamo z vsjo odločnostjo, da se sklene la šak šolski zakon, po katerem bodo imeli glavno besedo pri vzgoji otrok, star-ši.

MALI OGLASI.

Hiša s malim posestvom ali velikim vrtom, priprav-eno za obrt v bližini Celja, Ljub-lijane ali Maribora, se takoj kupi. Pismene ponudbe na Franje Zorina, ključavničar, Gosdna ulica 6, Ma-ribor. 74

Kupim malo posestvo s go-spodarskim poslop-jem, tudi kupim gostilno ali jo vnamem v najem za več let. Na-slov v upravi lista. 1-8 77

Pohišstvo za s alno sobo, politično, se proda. Vpraša se: V. Frohm, Ma-ribor, Slomškov trg 11, II. nadst. 1-2 81

Učeneec se sprejma pri g. Antonu Maršiču, učitelju, Slov. Bistrica. Učna doba 3 leta, za hrano in obleko se skrbi. 1-2 80

Proda se radi preselitve prijazno kmečko posestvo ob okrajni cesti Celje-Medlog, trištiri ure od mesta. B. sobno tudi za vsakega obrtnika. Meri 3 orale, god posebej 10 orav. Andrej Fero, Medlog št. 15 pri Celju. 1-2 84

Seno sladko 8000 kg se pro-da Alojzij Uršak, Pre-gorica. 82

Sprejma se s dne 1. maren 1922

trgovski pomočnik (poslovodja) kateri pa mora imeti poseben s prijavila za samostoj-nega trgovca in volje, da uredi na delih avto prodajalno s meš-anim tlgom. Razstank je tudi lahko čemika. Nasilov po urav-ništro Slovenskega Gospodarja. 81

PAROMLIN

v Kaniži pri Pesnici

prevzame na mletje in izmenjavo vsakovrstnega zrnja.

25 **Kupi se zrnje po dnevni ceni.** 8-3

CEMENTNE

krovne opeke zidno kamenje

dela se najbolje z

„AMBI“ „PAX“

stroj za krovne opeke — stroj za zidno kamenje

S temi stroji se dela v vseh državah celega sveta in prekaša vse slične stroje radi posebne konstrukcije.

Opeke so po dobroti enake vsaki glinasti robi, so cene in se morejo na vsakem stavbišču producirati in se s tem stroški za vozaino prihranijo.

Oferte in obisk inženirja brezplačno.

FERRUM d. d. Zagreb.

Mažoraničev trg br. 5.